

Нубія, гл. г. Деиръ; в.) Княжество Донголахъ, разложено въ срѣдѣ-тѣ съ едноименъ гл. г.; г.) Княжество Сенахара камъ Ю. съ едноименъ гл. г. при Ниль съ 9 хыл. ж. д.) камъ В. земля-та на Бецаиты, народы варваре диваци. Отъ Нубіѣ излазя: злато, черно дръво, слоновы зѣби и формы; вѣра влада Моаметанска-та, намиратся малко християни и идолопоклонници. Въ Нубіѣ, была часть на ветхѣ Аравіѣ, намирася и прочюты на стары-ты градъ Мерое. Мехметалый, като гоняше Мамелуци-ты, побѣгнхты въ Нубіѣ около 1812 л. завладѣ мѣсто-то като ся би до 1828 л.

361. АБИССИНІЯ (пространство 23—43 четвр. лев. и народи. 4 мил.) камъ Ю. на Нубіѣ ся распростира Чръвено море. Въ неѣ извира Ниль, заминуванъ и прѣзъ езеро Дабейѣ. Жителе-ти исповѣдватъ въ обще християнство-то, обаче размѣсено съ много Іудейскы обряды. Мѣсто-то ся дѣли на много провинціи или области распръснуваны често отъ близосѣдны-ты варваре. Области-ты сѣ: 1) Тигре С. В. гл. г. Антало съ 10 хыл. ж. и Адо съ 8 хыл. ветхо сѣдалище. Тукъ близо ся намиратъ развалы-ты на Аксѣ, другъ пѣть столица на цѣлѣ Абиссиніѣ; 2) Ангара или Гондаръ, гл. г. Гондаръ съ 6 хыл. ж. Между тѣя двѣ области планинисты-ты мѣста ся населены отъ Іудей, побѣгнхты тукъ слѣдъ привземаніе-то на Іудей отъ Навуходоносора, наречены Фаласхы, сир. испѣдены; 3) Шоа и Ефать, най-южны-ты въ Абиссиніѣ, населени отъ Галласы звѣровиты варваре, прѣшли отъ по-южны страны, и раснопили тѣѣ область. Отъ Абиссиніѣ изнасятъ златенъ пѣсѣкъ, струтокамылскы пера и слоновы зѣбы.

Абиссинія има высокы планины (Лунны, провлачваны камъ З. до срѣдѣ Африкѣ), сухы поляны, плѣны на много мѣста съ купанѣ соль, и вѣдолы плодоносны на жито, оризѣ, просо, захаротрѣсть, кафе, памукъ, синамикѣ и различни овошкы; въз-